

شنبه 24 اسفند 1398 - 19 رجب 1441 - 14 مارس 2020

تصویب ماده واحده ملی شدن صنعت نفت در مجلس شورای ملی (1329ش)

انفجار بمب در مراسم نماز جمعه تهران توسط منافق، که دل (1363ش)، در زمانی که رژیم بعث، مردم را از رفتن به نماز جمعه بر حذر می‌داشت و به بمباران و موشک باران نماز جمعه تهدید می‌کرد، منافقان نیز بیکار ننشسته و با یک طرح از قبل تعیین شده و هماهنگ با رژیم عراق، نماز جمعه تهران را در 24 اسفند 63 به خاک و خون کشیدند. در این جنایت 14 نفر شهید و 88 نفر مجروح شدند. مقام معظم رهبری حضرت آیت‌الله خامنه‌ای که در آن زمان در مقام ریاست جمهوری و امامت جمعه تهران در حال ایراد خطبه‌های نماز بودند، پس از انفجار بمب، با صلابت و بدون هیچ گونه تزلزلی به خطبه‌هایش ادامه دادند و این امر موجب تقویت روحیه ضداستکباری نمازگزاران و امت شهید پرور ایران گردید.

تصویب ماده واحده ملی شدن صنعت نفت در مجلس شورای ملی (1329ش)
تصویب ملی شدن نفت ایران مرهون تلاش‌های پی‌ریزی‌های برخی از اشخاص مذهبی و سیاسی کشور، از جمله آیت‌الله کاشانی و جمعیت فداییان اسلام و قیام ملت مسلمان ایران است. اعدام انقلابی رزم‌آرا، نخست‌وزیر که با ملی شدن نفت به شدت مخالفت می‌نمود، به این حرکت مردمی شتاب فزاینده‌ای بخشید. تا اینکه مجلس شورای ملی در 24 اسفند و مجلس سنا در 29 اسفند 1329ش ماده واحده ملی شدن صنعت نفت ایران را به تصویب رساندند.

وقوع غزوه یبوس: مسلمانان و لشکر اموی (9 ق)، غزوه یبوس از آخرین غزوات پیامبر اسلام (ص) به شمار می‌رود. سبب وقوع غزوه یبوس آن بود که کاروان تجاری شام به پیامبر اسلام خبر داد که سلطان روم لشکری مجهز کرده و عازم مدینه است. از اینرو رسول خدا فرمان داد مسلمانان از دور و نزدیک آماده جنگ شوند. علی‌رغم دوری راه، فصل گرما، دوره یبوس برداشت محصول و سختی مسیر، اکثر مسلمانان، خود را جهت جنگ آماده کردند. در این میان گروهی از منافقین مدینه به بهانه‌های در این غزوه شرکت نکردند و دیگران را نیز از رفتن منع می‌نمودند. لذا چون پیامبر از نیت سوء آنان آگاه شد، علی‌(ع) را به جای خویش در مدینه گذاشت و رهسپار تبوک گشت. سرانجام لشکر سی هزار نفری اسلام به محل جنگ رسیدند ولی از سپاه روم اثری نیافتند. در این غزوه هرچند جنگی رخ نداد ولی شوکت اسلام، فداکاری مسلمین و آمادگی آنها در برابر کفر به نمایش درآمد. همچنین به این جنگ، غزوی "فاضیه" (به معنی رسوا کننده) نیز گفته می‌شود زیرا جمعی منافق مسلمان نما در این سفر رسوا شدند.

آلبرت انیشتین: دانشمند بزرگ فیزیک نظری و ریاضی (1879م)
آلبرت انیشتین، به عنوان یکی از بزرگ‌ترین متفکران و فیزیک‌دانان جهان، در 14 مارس 1879م در خانواده‌ای یهودی در شهر اولم در ایالت ورتمبرگ آلمان به دنیا آمد. وی تحصیلات خود را در آلمان و سوئیس ادامه داد، هرچند از لحاظ یادگیری به جز در رشته ریاضی، دچار مشکل بود. انیشتین در سال 1901م عضو اداره ثبت اختراعات شد و تابعیت سوئیس را پذیرفت. سال 1905م برای انیشتین، سال آغاز ثمردهی مطالعات اوست. وی در این سال چندین مقاله در رشته فیزیک ارائه داد که هر عنوان از آن در علم فیزیک، پایه‌گذار شیوه جدیدی شدند. انیشتین در سال 1905م تئوری خود را در نسبیت نوشت و پس از اینکه تئوری‌های او در عمل ثابت شد و به چاپ رسید، شهرتش در عالم پیچید. او کوشید این مسئله را به اثبات برساند که تشعشع نور از هر سو یکسان است گرچه در نظر، جز این می‌نماید. هیچ نقطه واحدی را نباید صفر انگاشت، چون سنجش حرکت به نظر بیننده وابسته است. زمان نیز نسبی است چون آن هم برحسب استنباط بیننده فرق می‌کند. او نتایج فرضیه‌های خود را در محاسبه قوه جاذبه و نجوم به کاربرد تا آنجا که بیش از نیوتن به تحقیقات این رشته کمک کرد. با به قدرت رسیدن نازی‌ها در آلمان، انیشتین راهی آمریکا شد و تابعیت آن کشور را پذیرفت و به تدریس در دانشگاه‌های آن پرداخت. هرچند که در سال 1921م به پاس دست‌آوردهایش در فیزیک نظری موفق به کسب جایزه فیزیک نوبل شده بود ولی اموال و خانه‌اش توسط حزب نازی مصادره گردید. انیشتین در ماه اوت 1939م، ضمن نامه‌ای به رئیس جمهور وقت آمریکا، او را از پیشرفت‌های آلمان در شکافتن هسته اتم آگاه نمود و این باعث شد تا انجام تحقیقات در زمینه شکافت هسته اتم تصویب شود. نتیجه این اقدام، استفاده عملی از انرژی هسته‌ای در بمب هسته‌ای بود که در جریان جنگ جهانی دوم، جان هزاران نفر را در هیروشیما و ناگازاکی گرفت. انیشتین از این واقعه بسیار ناراحت شد چرا که آرزو داشت نیروی هسته‌ای در راه بهبود زندگی بشر به کار افتد. اما برخلاف نظرش این آرزو هرگز به حقیقت نپیوست. با این حال، انیشتین تا آخرین روزهای حیات از یادآوری این حادثه رنج می‌برد و خود را سرزنش می‌کرد. آلبرت انیشتین سرانجام در 18 آوریل 1955م در 76 سالگی در آمریکا دیده از جهان فروبست.

درگذشت "کارل مارکس"، نظریه‌پرداز اقتصاددان آلمانی و بنیان‌گذار مکتب مارکسیسم، سوسیالیسم و کمونیسم علمی در 5 مه 1818م در خانواده‌ای یهودی در آلمان به دنیا آمد. وی پس از پایان تحصیل در دانشگاه شهر "بن"، ابتدا به روزنامه‌نگاری پرداخت و سپس به مطالعه فلسفه و اقتصاد سرگرم شد و افکار و عقاید تازه خود را انتشار داد. مارکس سه مبنای کمونیسم شامل فلسفه ماتریالیسم دیالکتیک، اقتصاد و جامعه‌شناسی را مدون ساخت و بر اثر مطالعه در تاریخ تحول جامعه‌ها، اجتماعات بشری را به شش دوره اجتماع اشتراکی اولیه، بردگی، فئودالیت، سرمایه‌داری و سوسیالیسم و کمونیسم تقسیم کرد. مرام و مکتب مارکس و پیروانش را که عبارت از سوسیالیسم و کمونیسم علمی است، مارکسیسم می‌نامند. فلسفه مارکسیسم مارکس براساس ماتریالیسم استوار گردیده است که در آن، کلیه تحولات اقتصادی و حتی تاریخی را معلول عوامل مادی می‌داند. مارکس با تمرکز سرمایه در دست عده‌ای محدود مخالف است و رژیم سرمایه‌داری را محکوم به زوال می‌داند. در این نظام، راه تامین یک سیستم عادلانه، استقرار رژیم تعاونی در اقتصاد و بالا بردن ارزش کار و جانشین ساختن کار به جای سرمایه عنوان گردیده است. سوسیالیسم علمی مارکس در نیمه دوم قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم، طرفداران فراوانی پیدا کرد و در کنگره عمومی بین‌الملل دوم شامل احزاب سوسیالیست جهان در سال 1907، اکثریت با طرفداران مارکس بود. بر این اساس بود که نظام اتحاد جماهیر شوروی بر پایه افکار و عقاید مارکس شکل گرفت و ده‌ها سال با دیکتاتوری، نظام کارگری را دیکته می‌کرد. اما با فروپاشی این نظام به اصطلاح ضد سرمایه‌داری در اوایل دهه 1990م، نادرستی افکار و پیش‌بینی‌های مارکس روشن شد و بطلان برداشت‌های مارکس از تاریخ، اجتماع و انسان را ثابت کرد. کارل مارکس سرانجام در چهاردهم مارس 1883م در 65 سالگی درگذشت.

آغاز نبرد "دین، سر، فقه" است. انقلاب ویتنام و استعمارگران فرانسه‌ای (1954م) منطقه هندوچین که از نیمه دوم قرن نوزدهم به تصرف نیروهای استعمارگر فرانسوی درآمده بود، طی سال‌های طولانی تا پس از جنگ جهانی دوم، به صحنه مبارزات مسلحانه مردمی علیه استعمارگران بیگانه تبدیل شد. پس از جنگ جهانی دوم، اگرچه شرایط برای حضور نظامی آماده نبود، اما نیروهای اشغال‌گر فرانسوی، بر ادامه حضور خود در منطقه پای می‌فشردند. در این میان درگیری‌های بین نیروهای مقاومت مردمی در قالب گروه‌های چریکی ویت‌مین به رهبری هوشی‌مین با فرانسویان روی داد که بزرگ‌ترین آن نبرد دین‌بین‌فو در تاریخ 14 مارس 1954م بود. در این جنگ، نیروهای چریکی ویت‌مین که برای استقلال ویتنام می‌جنگیدند، با ارتش استعماری فرانسه که در دژ به ظاهر تسخیرناپذیر دین‌بین‌فو سنگر گرفته بود، درگیر شدند و سرانجام در روز هفتم ماه مه همان سال، با تسلیم شدن ژنرال "دوکاسپری" فرمانده فرانسوی دژ دین‌بین‌فو و پیروزی ویت‌مین‌ها، جنگ تمام شد. در جریان این جنگ شش هزار فرانسوی کشته و ده‌ها هزار نفر دیگر نیز اسیر شدند. در نهایت، قرار بر این شد که مذاکرات صلح صورت گیرد. در نهایت در بیستم ژوئیه 1954م قرارداد صلح ژنو امضا شد که به موجب آن، دولت فرانسه از کلیه منافع خود در سرزمین ویتنام چشم پوشید. با شکست خفت‌بار نظامیان فرانسوی و نیرنگ آنان، این کشور به دو منطقه شمالی و جنوبی تقسیم شد و زمینه دخالت نظامی آمریکا و وقوع جنگ بزرگ ویتنام فراهم گردید.